

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 17. juna 2013. god.
Br. ref.:RK427/13

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI98/12

Podnosilac

Ruzhdi Shala

**Ustavni zahtev protiv prekomernog trajanja i neefikasnosti istražnog
postupka PPN br. 812-1/2008 od strane Okružnog tužilaštva u
Prištini**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je Ruzhdi Shala, koga zastupa advokatska kancelarija "Sejdiu & Qerkini" d.o.o. sa sedištem u Prištini.

Osporene odluke

2. Podnosilac zahteva osporava prekomerno trajanje istražnog postupka PPN br. 812-1/2008 od strane Okružnog suda u Prištini.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je žalba podnosioca da Okružni tužilac u Prištini za četiri godine nije zaključio istragu u vezi sa ubistvom njegove ćerke.
4. Podnosilac zahteva traži od Suda da održi raspravu u skladu sa pravilom 39 Poslovnika o radu.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. Ustava; članu 20. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon), pravilu 56.2. Poslovnika o radu Ustavnog suda Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred sudom

6. Dana 15. oktobra 2012. god. podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Kosova (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 5. novembra 2012. god. predsednik je imenovao sudiju Ivana Čukalovića za sudiju izvestioca i veće za razmatranje u sastavu sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
8. Dana 13. novembra 2012. god. Sud je obavestio podnosioca zahteva i Okružno tužilaštvo u Prištini, kao i vrhovnog državnog tužioca Kosovo o registraciji zahteva.
9. Dana 7. decembra 2012. god., Glavni državni tužilac je odgovorio Sudu u vezi sa zahtevom.
10. Dana 17. decembra 2012. god., Okružno tužilaštvo u Prištini je odgovorilo Sudu u vezi sa zahtevom.
11. Dana 24. decembra 2012. god., podnosilac zahteva je pisao Sudu tražeći informacije o statusu zahteva i zahtevajući od Suda da održi usmenu raspravu u skladu sa pravilom 39. Poslovnika o radu.
12. Dana 28. decembra 2012. god. Sud je odgovorio na pitanja podnosioca.

13. Dana 29. aprila 2013. god., Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica dokazanih dokumentima koje je dostavio podnosilac zahteva

14. Na dan ili oko ponoći 1. decembra 2008. god., ćerka podnosioca zahteva MSH je tragično lišena života od strane lica još uvek nepoznatih tužilaštvu. Ćerka podnosioca zahteva je bila u vozilu sa četiri druga lica, u vreme kada su hici ispaljeni. Ona je pogođena, dok četiri druga lica u vozilu nisu povređena.
15. Ćerka podnosioca zahteva je hitno prebačena u Urgentni centar Univerzitetskog kliničkog centra Kosova gde je preminula. Lekarski izveštaj je dokazao da je ubijena iz vatrenog oružja.
16. Dana 2. decembra 2010. god., podnosilac zahteva je podneo žalbu Kosovskom policijskom inspektoratu, kako bi saznao o smrti svoje ćerke.
17. Dana 6. januara 2011. god., podnosilac zahteva je izrazio svoju zabrinutost Centru za pravne savete i regionalni razvoj (u daljem tekstu: CPSRR)
18. Dana 20. januara 2011. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev tužiocu EULEX-a u Prištini, kojim je izrazio svoje sumnje u istragu smrti njegove ćerke i zatražio od tužioca EULEX-a da preuzme slučaj.
19. Dana 28. januara 2011. god., podnosilac zahteva je podneo zahtev Okružnom tužilaštvu u Prištini, u vezi sa istragom o smrti njegove ćerke.
20. Dana 17. oktobra 2011. god., podnosilac zahteva obaveštava ombudsmana o svom slučaju.
21. Dana 24. novembra 2011. god., podnosilac zahteva je obavešten da je slučaj njegove ćerke prenet javnom tužiocu u Prištini.
22. Dana 19. maja 2012. god. i 9. jula 2012. god., podnosilac zahteva, zajedno sa CPSRR je tražio od okružnog tužioca u Prištini kopije dokumenata iz spisa predmeta na osnovu prava oštećene strane predviđene Zakonom o krivičnom postupku Kosova, Evropskom konvencijom o ljudskim pravima (u daljem tekstu: Konvencija), kao i drugim međunarodnim pravnim instrumentima koji se primenjuju na Kosovu.
23. Podnosilac zahteva se sastao sa šefom Tužilačkog saveta Kosovo, sa predsednikom Republike Kosovo, kako bi objasnio svoj slučaj i takođe je pokušao da stupi u kontakt sa premijerom Republike Kosovo i sa predsednikom Skupštine EULEX sudija.
24. Dana 17. decembra 2012. god., Okružni tužilac u Prištini je odgovorio Sudu u vezi sa zahtevom, čime je objasnio mere preduzete od strane tužilaštva, uključujući skrivene tehničke mere, nedostatak dokaza i razumnu sumnju da su osumnjičena lica počinila zločin, razgovor sa svedocima i tako dalje. Tužilaštvo je takođe obavestilo da su kontaktirali podnosioca zahteva nekoliko puta i da su

u očekivanju rezultata prikrivenih tehničkih mera kako bi postupili na osnovu prikupljenih dokaza.

Navodi podnosioca zahteva

25. Podnosilac zahteva tvrdi da je kao otac preminule devojke on ovlašćeno lice da podnese zahtev Sudu, te navodi sudsku praksu ESLJP da podrži svoju tvrdnju.
26. Podnosilac zahteva tvrdi da su protekle 4 godine istrage bez ikakvih dokaza o suštinskim radnjama od strane Tužilaštva, na identifikovanju bilo kog osumnjičenog koji je počinio ovo ubistvo, da podnese optužnicu, da obustavi ili da u potpunosti zatvori slučaj.
27. Podnosilac zahteva tvrdi da je primio "informativni izveštaj" izdat od strane Generalne policijske direkcije za Okružnog tužioca u Prištini, iz koga: „*se ne može izvući ni najmanje objašnjenje bitnih informacija u vezi sa smrću njegove ćerke.*“
28. Podnosilac zahteva tvrdi da mu je Tužilaštvo uskratilo pravo na pristup, kao najbližem rođaku umrlog lica, dosijeu istrage Tužilaštva. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu pomenuta prava omogućena kao oštećenoj strani, članom 143. [Uvid u spis] Privremenog zakonika o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu: PZKPK), i članom 40. [Javna rasprava i uvid u spise] Konvencije.
29. Pored toga, podnosilac zahteva s poštovanjem traži od Suda da:
 - da odluči da je zahtev prihvatljiv;
 - da naloži usmenu raspravu u skladu sa pravilom 39. Poslovnika o radu;
 - da presudi da postoji povreda u odnosu na neefikasnost istražnog postupka i individualnih prava podnosioca zahteva garantovana članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, članom 7. [Jednakost pred zakonom] Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima, kao i članom 1. [Obaveza poštovanja ljudskih prava], članom 2. [Pravo na život] i članom 13. [Pravo na delotvoran pravni lek] Konvencije;
 - da utvrdi prava i obaveze za strane pomenute u ovom zahtevu, koje ovaj sud smatra razumnim i pravno osnovanim.

Zakon

PZKPK KRIVIČNO POGLAVLJE XVI: UVID U SPIS

Član 143.

- (1) *Oštećeni i njegov/njen zakonski zastupnik ili punomoćnik imaju pravo da pregledaju, kopiraju ili fotografišu spise i materijalne dokaze kojima raspolaže sud ili javni tužilac, ako on/ona ima legitiman interes.*

- (2) *Sud ili javni tužilac može da uskrati pregled, kopiranje ili fotografisanje spisa ili materijalnog dokaza ako legitimni interes otkrivenog ili drugog lica nadjača interes oštećenog, ili ako postoji osnovana mogućnost da bi pregled, kopiranje ili fotografisanje mogli da ugroze ciljeve istrage ili živote ili zdravlje ljude, ili da bi značajno odugovlačilo postupak, ili ako oštećeni još nije ispitan kao svedok.*

Zakon Br. 03/L –225 O DRŽAVNOM TUŽIOCU

Član 10.

Odnosi sa javnošću

1. *Državni tužilac mora redovno da informiše javnost o svojim aktivnostima.*
2. *Pored svega navedenog iz paragrafa 1 ovog člana, državni tužilac ne sme pružiti bilo kakvu informaciju, direktno ili indirektno koja bi bila otkrivanje službene tajne, ugrozila tok istrage ili krivičnog postupka koja bi bila štetna za integritet dostojanstvo, bezbednost i prava na privatnost bilo kog lica ili kršenje prava maloletnika.*

Ocena prihvatljivosti

30. Da bi bio u mogućnosti da sudi o zahtevu podnosioca, Sud treba prvo da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost predviđene Ustavom, Zakonom i Poslovníkom o radu.
31. Sud se poziva na član 53. [Tumačenje odredaba o ljudskim pravima] Ustava:
“Osnovna prava i slobode zagantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava”.
32. Sud smatra da na osnovu sudske prakse ESLJP, podnosilac zahteva, kao roditelj pokojne devojke, je neposredna žrtva i stoga ovlašćen da podnese zahtev pred ovim sudom (*videti predmet Gakiyev protiv Rusije, zahtev br. 3179/05, presuda od 6. novembra 2009. god.*).
33. Što se tiče tvrdnje podnosioca zahteva o kršenju člana 1. [Obaveza poštovanja ljudskih prava] i člana 2. [Pravo na život] u vezi sa članom 13. [Pravo na delotvorno pravno sredstvo] Konvencije, u vezi sa prekomernim trajanjem istražnog postupka, od strane javnih organa na Kosovu, Sud primećuje da na osnovu sudske prakse ESLJP, država ima suštinske i proceduralne obaveze da štiti život svih lica pod njenom jurisdikcijom, što znači da pravo na život mora biti zaštićeno zakonom kao suštinska obaveza s jedne strane, i razvojem adekvatne istrage kao proceduralni zahtev, s druge strane.
34. Sud primećuje da na osnovu sudske prakse ESLJP, postoje nekoliko elemenata koji obezbeđuju “suštinsku svrhu” istrage, naime: i) obaveza državnih organa da pokrenu istragu, kada je stvar stigla do njihovog saznanja, nezavisno od

formalne žalbe uložene od strane najbližeg rođaka, ii) nezavisnost i nepristrasnost u zakonu i u praksi lica koja su odgovorna za istragu, iii) istraga mora biti adekvatna u smislu da mora da bude u stanju da dovede do odluke o uzroku i okolnostima smrti, [...] i "identifikovanje i kažnjavanje onih koji su odgovorni".

35. U ovom slučaju, Sud primećuje da, na osnovu dokumenata koja su sadržana u zahtevu: i) državni organi su zaista preduzeli razumne istražne mere, kada je stvar došla do njihovog saznanja, ii) ne postoji dokaz ili indikacija povrede nezavisnosti ili nepristranosti osoba uključenih u istragu, iii) istraga je još uvek u toku i tek treba da bude zaključena, ali to ne znači da je istraga neadekvatna, jer istraga nije obaveza rezultata već sredstava.
36. Sud primećuje, da u ovom slučaju, podnosilac zahteva nije okrivio javne organe Kosova za samu smrt njegove ćerke; niti je sugerisano da su organi znali ili da je trebalo da znaju da je život ćerke podnosioca zahteva bio u opasnosti od trećih lica i da nisu uspeali da preduzmu odgovarajuće mere radi obezbeđivanja ćerke podnosioca zahteva od te opasnosti (*videti ESLJP, odluka o prihvatljivosti zahteva br. 47916/99, Menson i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva, od 6. maja 2003. god.*). Slučaj podnosioca zahteva se, dakle, treba razlikovati od slučajeva u kojima se navodi upotreba smrtonosne sile, bilo od strane državnih organa bilo od strane fizičkih lica u dosluhu sa njima. (*videti, na primer, McCann i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda od 27. septembra 1995. god. Serije A br. 324; Hugh Jordan protiv Ujedinjenog Kraljevstva br. 24746/94, presuda od 4. maja 2001. god. ESLJP 2001-III (odlomci); Sahaghan protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 37715/97, presuda od 4. maja 2001. god. ESLJP 2001-III (odlomci).*)
37. Sud se poziva na opšta načela koje primenjuje ESLJP u vezi sa istragama, koja navode, pre svega, da nedostatak zaključaka bilo koje istrage ne znači, samo po sebi, da je bila neefikasna: obaveza da se istraži „nije obaveza rezultata, već sredstava“ (*videti Paul i Audrey Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, br. 46477/99, § 71, ESLJP 2002 – II*).
38. U ovom slučaju, iz dokumenata koji su sadržani u zahtevu, Sud primećuje da je istraga još uvek u toku i da, za sada, Tužilaštvo treba da prikupi dovoljno dokaza kako bi podnelo optužnicu protiv potencijalnih osumnjičenih.
39. Sud primećuje da prema važećem zakonu na Kosovu, pristup istražnom dosijeu je diskreciono pravo tužioca radi same istrage i za zaštitu svih učesnika u pomenutom procesu.
40. Pored toga, Sud je obavešten od strane Tužilaštva da su oni više puta kontaktirali sa podnosiocem zahteva, i da je više svedoka ispitivano na osnovu njegove inicijative i na njegov predlog; i da je podnosilac zahteva takođe obavešten o merama koje je tužilac preduzeo i o statusu istrage.
41. Sud uočava da je razvoj istražnog postupka uključujući njegovo zaključenje ili razrešenje, pored zaštite istrage dosijea, diskrecija je i prerogativ tužioca koje mu je omogućeno važećim zakonom na Kosovu, stoga, svako uplitanje suda u diskreciono pravo tužioca predstavlja povredu autonomije tužilaštva.

42. Štaviše, Kancelarija Okružnog javnog tužilaštva je obavestilo Sud o statusu istrage i da će Tužilaštvo postupiti na osnovu prikupljenih dokaza.
43. Sledi da je zahtev očigledno neosnovan i treba biti odbijen kao neprihvatljiv.
44. Što se tiče zahteva podnosioca zahteva da se održi usmena rasprava, Sud se poziva na član 20. Zakona:
- “1. Ustavni sud donosi odluku o predmetu nakon zaključivanja usmene rasprave. Stranke mogu odustati od usmene rasprave.*
- “2. Bez obzira na stav 1 ovog člana, na osnovu svoje procene, sud može doneti odluku o postupku koji je predmet ustavnog razmatranja na osnovu spisa predmeta.*
45. Sud smatra da su dokumenti sadržani u zahtevu dovoljni da se odluči o ovom slučaju shodno formulaciji iz stava 2. člana 20. Zakona.
46. Prema tome, odbija se zahtev podnosioca da se održi usmena rasprava.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud je, u skladu sa članom 113. stavom 7. Ustava, članom 20. Zakona i u saglasnosti sa pravilom 36. (1) c) Poslovnika o radu, 17. juna 2013. god., jednoglasno

ODLUČIO

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA ODBACI zahtev da se održi usmena rasprava kao neprihvatljiv;
- III. Ova odluka će biti dostavljena stranama i biće objavljena u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Prof. dr Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

